

Moeders van Jezus | 3

De moedige Ruth

Bij sommige mensen is duidelijk te horen waar ze vandaan komen. Ik kom uit het oosten van Overijssel en ben benieuwd: begrijp je wat ik bedoel als ik het heb over koekjes die slof zijn of over een trui die krang zit?

Je afkomst bepaalt mee wie je bent en soms ook hoe er naar je gekeken wordt. Dat geldt zeker voor de vierde vrouw uit de stamboom van Jezus, zoals Matteüs die opgeschreven heeft: Ruth, uit Moab.

1
Matteüs schreef zijn evangelie met name voor de Joden. Zij zijn trots op hun geschiedenis. Uit hun midden zal immers de messias geboren worden. Het verbaast dan ook niet dat Matteüs begint met een geslachtsregister.

Maar hij publiceert wel een lijst die bij de Joden ergeris zal hebben opgeroepen. Kijk eens naar de namen van de vrouwen die hij noteert. Als hij zo nodig vrouwen wil noemen, waarom dan niet Sara, Rebekka, Lea en Rachel? Dat waren de stammoeders van Israël.

Maar Matteüs noemt onder meer Ruth. In het Bijbelboek dat haar naam draagt heet ze steeds 'de Moabitische'. Daarmee wordt haar achtergrond benadrukt, die nogal bedenkelijk was (zie *Genesis* 19, 30-37; *Numeri* 25). God had alle contact met dat volk radicaal verboden: 'Voor Ammonieten en Moabieten geldt: nooit ofte nimmer zullen ze tot de dienst van de HEER worden toegelaten' (*Deuteronomium* 23, 4-5). De Moabieten werden diep geminacht door Israël.

Aan Ruth viel dus niet veel eer te behalen. Toch krijgt ze een plaats in Jezus' stamboom. Wie was Ruth?

2
Gezien de verhoudingen tussen Israël en Moab is de uitspraak van Ruth heel bijzonder: 'Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God' (*Ruth* 1, 16-17).

Ruth kiest voor God en daarmee ook voor het volk van God. Dat is nog zo: Jezus is niet los verkrijgbaar. Wie tot geloof komt in Hem, wordt ook verbonden met zijn volgelingen, de christenen. Je trekt voortaan samen op in het geloof.

Ruth merkte daar niets van. Noëmi reageerde niet op haar geloofsbelijdenis en ook van de inwoners van Betlehem hoefde ze niets te verwachten. Ze heeft zich als Moabitische erg eenzaam gevoeld (zie *Ruth* 2, 13).

Toch hield ze vol. Dat mag je bemoedigen, als je het moeilijk vindt om te blijven vertrouwen op God, bijvoorbeeld omdat je van de christelijke gemeente niet veel ontvangt. Houd vol! Wees bereid om, net als Ruth, desnoods je leven te verliezen. Dan zul je het behouden en een toekomst hebben (zie *Marcus* 8, 35).

3
Want Ruth ontmoet Boaz, een man die haar in bescherming neemt. Noëmi beseft dat hij kan redden. Hij zal

Matteüs 1, 5b

Schriftlezing
Ruth (ged.)

datum
13 december 2020

bijzonderheid
derde Advent

dan het land van Elimelech terug moeten kopen én met Ruth moeten trouwen. Dan gaat de toekomst weer open. Zou Boaz zover willen gaan?

Ruth doet hem midden in de nacht een huwelijksaanzoek. Ze gebruikt daarbij dezelfde woorden als hij deed: 'Spreid uw vleugel uit over uw dienstmaagd' (vergelijk *Ruth* 3, 9 (vertaling 1951) met *Ruth* 2, 12). Ruth vraagt aan Boaz zijn woorden waar te maken en ervoor te zorgen dat Ruth zich veilig en geborgen weet bij de HEER.

Dat is mooi: wie voor Jezus heeft gekozen, mag op zijn broers en zussen in het geloof een beroep doen. Je staat in je recht: wie voor Christus kiest, mag rekenen op de zorg en liefde van andere christenen.

Ruth doet op Boaz niet tevergeefs een beroep. Hij had strikt genomen niet met haar hoeven trouwen, want hij was geen broer van de overleden man van Ruth. Maar hij past de wet (*Deuteronomium* 25, 5-10) royaal toe. Hij bracht zijn geloof in God in praktijk.

4
Zo trouwt Boaz met Ruth. En ze krijgen een zoontje, Obed. Noëmi en Ruth zijn gered. Meer nog: uit Obed zal eeuwen later de messias geboren worden.

Dat haalt Matteüs op in zijn geslachtsregister. God had al tegen Abram gezegd dat Hij alle volken op het oog had, ook al zou Hij zich tijdelijk concentreren op één volk (*Genesis* 12, 1-3). Na zijn opstanding stuurt Jezus zijn leerlingen dan ook de wereld in (*Matteüs* 28, 19). En na Pinksteren ging het evangelie daadwerkelijk de wereld over en werd iedereen uitgenodigd Jezus als redder aan te nemen. Zo kwam ook wij in beeld.

Ook wij zijn, net als Ruth, vreemdelingen, die er later bij gekomen zijn (zie *Efeziërs* 2, 11-22). Laten we er dan voor waken dat er in onze gemeente een binnenkerkelijk cultuurtje ontstaat, waardoor mensen van buiten afgestoten worden. Laten we bij alles wat we doen de vraag stellen: hoe komt dit over op mensen die Jezus nog niet kennen? Gods familie mag nooit een kliek worden. God kijkt breed en dat mogen wij ook doen!

Slot

Wie zich, om welke reden ook, een vreemdeling voelt, mag zich welkom weten in ons midden. Je mag schuilen onder de vleugels van God. Je hoort erbij: lees het maar na in de stamboom van Jezus!